

жии за едного грѣшника, който се покаюва.

10 И рече: нѣкой человекъ имаше двама сѣнове.

11 И рече по малкю отъ нихъ на баща си: отче, дай ми дѣлѣтъ што ми се пада отъ наследіе то, и раздѣли имъ имѣніе то.

12 И не по много дни послѣ собра сичко по малкю сынъ, и отиде на далечна страна: и тамъ разсыпа иманѣ то си, за што живееше блдану.

13 И като похарчи сичко, кыде гладъ голѣмъ въ онаа страна: и той нача совѣмъ да wskдѣва.

14 И отиде та се прилѣпи при едного отъ граждани те на онаа земля: и прати го на села та си да (мѣ) пасе свинѣ те.

15 И желаше да си насыти оутрова та отъ рожковцы те които ядеха свинѣ те: и никой мѣ не даваше.

16 И като дойде въ себе си, рече: на колко наемницы бащини ми встанѣва хлѣко, а азъ загнивамъ отъ гладъ.

17 Да станемъ да идемъ кодъ баща си, и да мѣ речемъ: отче, согрѣшихъ на небо то, и предъ тебе.

18 И не самъ веке достоннъ да се наречемъ сынъ твой: направиме като едного отъ наемницы те си.

19 И стана та отиде при баща си, и като беше іоце далече,

виде го баща мѣ, и домиле мѣ: и затѣрчесе та нападна на шіа та мѣ, и ѣлава го.

20 И рече мѣ сынъ мѣ: отче, согрѣшихъ на небо то и предъ тебе, и не самъ веке достоннъ да се наречемъ сынъ твой.

21 А баща мѣ рече на слѣги те си: изнесете первы те дрѣхи, и облечете го и дайте прѣстень нарѣка та мѣ, и ботѣши на носѣ те мѣ.

22 И доведете оугоено то теле та го заколете: да ядеме, и да се развеселиме.

23 За што тоа мой сынъ мѣртовъ беше, и живѣе: и за гѣбенъ беше, и намернсе, и нагна да се веселѣтъ.

24 А по големю мѣ сынъ беше на село то: и като идеше и приближи при къща та, чѣ пѣсни и играніе.

25 И повыка едного отъ слѣги те, и пыташе го, що ѣе да са тіа (веселы).

26 А той мѣ рече: за что кратъ ти дойде, и закла баща ти оугоено то теле, за што го приа здравъ.

27 И разсѣрднсе, та не щеше да вѣзе внѣтре. А баща мѣ излѣзе внѣтъ та го молеше.

28 А той отговори и рече на баща си: ето, толко години ты работимъ, и никогашъ несамъ прѣстѣпилъ твоа та заповѣдь, и ни единъ пѣтъ не си ми далъ